

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VIII. De Sacramento Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Magnus dignum trahit ad se minus dignum. b. d.

Sanctificatum autem oleum hoc loco accipimus, non modo quod ipsum totum consecratum est, sed etiam quod est consecrato admixtum. *a.* Postquam hucusque de iis sacramentis, quae quoquo modo necessitatis sunt, tractatum habuimus, reliquum est, ut de iis loquamur, que dignitatis sunt & voluntatis.

DE SACRAMENTO ORDINIS.

TITVLVS VIII.

Quid sit ordo. b. d.

Voluntatis Sacraenta sunt (ut paulo ante expusimus) Ordo facer, & Matrimonium. Est autem ordo, nihil aliud quam signaculum quadam Ecclesie, per quod spiritualis potestas traditur ordinato, de cuius speciebus, differentiis, & gradibus satis videatur superiore libro dictum esse. Vnde solum nunc restat, ut ad matrimonii materiam orationem veritatem.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

TITVLVS IX.

Quid sit matrimonium. b. d.

Matrimonium *b.* est viri & mulieris conjunctio, individuum vita consuetudinem continens, cum divini & humani juris communicatione.

Matrimonium precedit alia Sacraenta, ratione loci in quo in futurum est, temporis, amplitudini & mysterii. b. d.

Et merito inter alia sacramenta, matrimonium quoque annumerari meruit, cum ceteris loci, temporis, amplitudinis, & mysterii ratione etiam praecellat. Siquidem ab orbis primordio in paradiso Deo ipso institutum est, ut esset omnibus etiam infidelibus commune, quod in aliis minime contigit. His illud quoque accedit *c.*, quod animorum consensus & corporum commixatio, qua in matrimonio intercedunt, primum quidem charitatem significat, qua constitut in spiritu inter Deum & justam animam, vel Ecclesiam: alterum vero sacramentum conjugium designat, quod inter Christum & Ecclesiam per incarnationis mysterium est contractum.

Bona matrimonii sunt sacramentum, fides, probus, & fornicationis remedium. b. d.

Consequuntur & inde propter sacramentum, & alia bona, igitur *d.*, fides, & probus, & quod humana infirmitas in ruinam turpitudinis prona, honestate excepta conjugii, minime ludit. Initiarunt autem matrimonium sponsione, consensus ratificatur, & copula consumatur: de quibus singulis distinctius dispiciamus.

DE SPONSALIBVS.

TITVLVS X.

Quid sit sponsalia, & unde dicuntur. b. d.

Spousalia sunt futurorum nuptiarum mentio, & stipendio: & dicta sunt a spondendo, quod per ea sibi invicem se futuros conuges virti & mulieres spondent.

Sponsalia contrahuntur, verbis, literis, & consensu. b. d.

Contrahuntur autem sponsalia variis modis: utputa, *c.*, verbis, literis, & consensu. *R.* e. contrahuntur per audam subarbitrationem, vel annuli immissoam. Verbis, ut si inter virum & malitem promissio super futuro matrimonio intercesserit, veluti altero alteri vice mutuo dicente: *Ego f. te accipiam in meum maritum, & ego te in meum uxorem: fidei in hunc sensum verba similia protulerint.*

a. Gl. fin. c. quod in dubiis, extr. de conf. Eccl. b. In sum. 27. q. 2. 4. Jane. c. illud extr. de presumpta c. debitu. extr. de bis gam. d. C. omne. 27. q. 2. e. Contrares. 20. q. 5. gloss. i. c. licet. extr. de trans. Epis. f. Cap. penult. extr. cod.

Literis, ut cum absentes inter se de futuris nuptiis per Epistolam pacifcuntur: quod ipsum & per nuncium, vel procuratorem fieri poterit.

*P*rocurator ad contrahendum matrimonium non potest sufficiere, nisi hoc habeat in mandatu. *b. d.*

Procurator & tamen ad hoc specialiter constitutus, ob magnum, quod ex facto tam adhuc posset periculum imminere, alium substituere non poterit, nisi hoc ei specialiter commisum fuerit.

*S*i dies impubes, quorum prudentiam supplet azarem, & qui pubertati non fini proximi, vel etiam alter tantum sit impubes, per verba de praesenti matrimonium contraxerint, talis contrahensio resolvitur in sponsalia de futuro. & ex eo induxitur iustitia publica honestatis.

Consensu & contrahuntur sponsalia: ut cum pubes & impubes, vel duo impubes, non proximi pubertati, & in quibus etatem prudentia non supplet, matrimonium per verba conuixerint de presenti. Licet enim verba in praesenti matrimonium sonent, iuristamen interpretatione in sponsalia de futuro resolvuntur. *Quo casu* dicta sponsalia, licet contrahentes matrimonium celebrare intenderent, conjugium, quod ab initio atate impedit, ut matrimonium non tenuit, per adventum pubertatis minime convalescere, nisi per carnis copulam sublequantur, vel alium modum contrahentes cum eiusdem perseverantia voluntatis, ad pubertatis tempora pervenisse evidenter confitentur: per dictum tamen contractum, qui valuit ut potuit, non facti agebatur, publica honestatis iustitia censetur inducta.

In re denominanda potius effectum attendimus, quam modum hoc dicit.

Et ideo hoc casu consensus contracta sponsalita dicimus: quia, si verba species, non sponsalia, sed ipsum matrimonium contractum videri poterit. Censuerunt autem iura eos, qui, caus non possent, conjugium de facto contraherunt, voluisse etiam in casu quo possent, contrahere: ideoq; saltem, ut sponsalia, valere conventionem.

Sponsalia contractio tripliciter, pree, in diem, & sub conditione: & qui contraxerint sponsalia pree, compellendi sunt etiam matrimonium contrahere, & consanguinei contrahentum non debent eam spissi contrahentibus contrahere. b. d.

Refus contrahuntur sponsalia, aut pure, aut adiecta die, aut sub conditione. Pure *c.*, ut cum vir & mulier se invicem futuros conuges pollicentur. Et hoc casia nullus consanguinorum aliquo pacto alterum ex contrahentibus matrimonio sibi copulare poterit: in modo quia contraherunt, ut se invicem recipiant, & mutua conjugali affectione pertractent, moneri, & nisi rationabilis causa obstet, Ecclesiastica censura compelli poterunt.

*S*ipper contractant sponsalia in diem, non sicut quod minus matrimonium contraheret intra terminum, cum alia postmodum matrimonium contrahere poterit. *b. d.*

Diles adiutor sponsaliaibus cum quis intracerum temporis patrum aliquam se ductum in uxorem convenit: in qua specie, si per eum non stererit, quod minus intra praefatum terminum cum eadem matrimonium contraheret, liberè ad nuptias alterius transtire poterit.

Sponsalia contracta sub conditione, evanescent conditione deficiente, nisi ab ea recesserit. b. d.

Sub conditione celebrantur sponsalia, cum quis, si quid fieri vel contigerit, nuptias se contracturum pollicetur: veluti si dictum fuerit: *Ego d. te in uxorem accipiam, si centum milia dederit: aut, si pater meus consenserit, quibus conditionibus deficientibus, ad matrimonium quis compelli non poterit, nisi consensu de praefenti, aut carinali sit inter eos commixtio subsequata, cum his casibus a conditionibus recessum videatur.*

a. Ca. fi. de procur. in 6. b. Ca. i. 6. idem. de deponit. impub. in 6. c. C. 2. & c. ex literis. cl. secunda. ext. eo. iii. d. C. de iust. & cap. person. ext. de conditione. appo.